

Center Janeza Levca Ljubljana

Mnenje o knjižici *Vzgoja in vedenje v šoli*

V Centru Janeza Levca Ljubljana se že vrsto let ukvarjamo z motečim vedenjem nekaterih učencev. Za mnoge učence smo bili neuspešni; predno so izboljšali svoje vedenje so zaključili šolanje, dva pa smo preteklih letih celo prešolali na drugo šolo.

Vsako leto znova revidiramo vzgojni načrt in ga posodobimo, učitelji so zelo striktni pri izvajanju vzgojnih ukrepov, pogosto si pomagamo tudi z zunanjimi strokovnimi službami, vendar se stanje skozi leta ne izboljša. Nekako smo bili že sprijaznjeni, da tako pač je in, da se tu več kot toliko ne da pomagati. Večina literature, ki je objavljena na temo vedenja je zelo teoretska, zato si z njo ne moremo veliko pomagati in vedno znova zdrsnemo na začetek. Zato sem ponosen, da smo v našem Izobraževalnem centru Pika izdali knjižico [Vzgoja in vedenje v šoli avtorice Branke D. Jurišić](#). Napisana je v preprostem jeziku hkrati pa strnjeno pove vse o podpori pozitivnemu vedenju na ravni šole (o postopkih, poučevanju in podpori pozitivnemu vedenju govori pred tem izdana knjiga [Vedenje in razredna pravila \(2018\) avtorice Branke D. Jurišić](#)).

Premik v razumevanju spreminjanja vedenja se mi zdi bistven – posvetiti se moramo spodbujanju pozitivnega vedenja in ne le sankcioniranju motečega vedenja. Všeč nam je tudi moto šole A, da si želijo, da je šola pripravljena na vse učence (ne le za tiste, ki se prilagodijo šoli). Opazovalka – vedenjska vila, ki opazuje dogajanje na šoli A in B ugotovi, da ima ta šola učinkovite pristope k podpori pozitivnemu vedenju. Žal ugotavljam, da so naši vzgojni pristopi pogosto bližje šoli B, ki ima z vedenjem učencev velike težave. V intervjuju z ravnateljem šole B sem pogosto prepoznal svoje besede in odzivanje na »vedenjsko problematiko«. V knjižici spoznamo, da ukrepi, ki jih izvajajo v šoli A niso neka znanost (čeprav so osnovani na znanstvenih dognanjih), saj so pristopi zelo enostavni, ki lahko vodijo v velike spremembe in jih lahko dosežemo z enostavnimi ukrepi. Vrednost sprememb, ki jih omenja knjižica je tudi v tem, da poudarja pozitivne odnose in spoštovanje drug drugega in med-vrstniško pomoč učencev, ki jo je na naši šoli res malo, pa tudi zavedanje, da smo na šoli vsi odgovorni za vedenje učencev in seveda tudi za svoje vedenje. V filmu vedenjske vile, mi je všeč tudi vloga vedenjskega detektiva zelenega vedenja in spoštovanja.

Ob prebiranju knjige sem najprej pomislil, da bi jo dal kot obvezno branje vsem zaposlenim na šoli, nato pa ugotovil, da moram izbrati bolj spodbudno pot in začeti z manjšo skupino zainteresiranih učiteljev in svetovalnih delavcev, nato pa skozi primere dobre prakse širiti to novo zavest in razumevanje vedenja po celem kolektivu šole. Upam, da nam bo sčasoma uspelo. Hvala avtorici za tako uporabno in prijazno knjižico. Na spletni strani Izobraževalnega centra Pika je omogočen njen brezplačen prenos.

Matej Rovšek,
Ravnatelj Centra Janeza Levca Ljubljana
Ljubljana, 23. 11. 2020